

op den Dinftændighed, at man har det allerede tidligere forelagte Lovudkast, hvortil der knytter sig en ubførlig og ganske vist værdifuld Betænkning, gjør Stillingen heldigere, end hvis man var kommet med et nyt Lovudkast, løstrevet fra hele den Stemning, der har gjort sig gjældende i Folkethingsudvalget, naar jeg undtager et enkelt Medlem, som har stridt for den modsatte Mening. De Forhandlinger, der have fundet Sted her idag, vidne om det Samme, som allerede har viist sig under de foregaaende Forhandlinger, nemlig en stor Uenighed om, hvad der i sig selv maatte være det Heldigste, og jeg vil sige til, at de Betragtninger, som ere komne frem idag, sikker i det Væsentligste allerede tidligere have været fremsatte saaledes, at jeg under de foregaaende Forhandlinger allerede har havt Leilighed til at udtale mig med Hensyn til de fleste af dem. Det er derfor ikke meget, som jeg paa Sagens nærværende Standpunkt finder mig foranlediget til at udtale; men nogle Bemærkninger, som i alt Fald fremkalde en Moderindring fra min Side, ere de, som bleve fremsatte af det ærede Medlem fra Maribo Amts Afd. Valgkreds (Monrad). Paa mig gjorde de det Indtryk, som om Henvisningen til en Bestyrelse af Overformynderivæsenet ved Amterne var Noget, der fremtraadte som en ny Tanke, medens det allerede tidligere har været paa Bane, og Motiverne til Lovudkastet vise, at denne Tanke, som allerede i 1857. var bleven udtalt paa Rigsdagen, netop har været Gjenstand for Justitsministeriets Opmærksomhed og for dets Forsøg paa, om muligt, at faae Sagen ordnet paa en saadan Maade, men at dette strandede paa en bestemt Modstand fra de kommunale Autoriteters Side. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at der fandtes flere Misgreb ved dette Lovudkast, og Ingen skal ganske vist være mere villig end jeg til at erkjende, at det har sine Mangler; men jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand har Ret, naar han paapegede som en Mangel ved Lovudkastet, at det ved hele sin Ordning bevirke, at man fik nye Inddelinger her i Landet. Det kunde være ønskeligt nok, om man altid kunde slutte Forslagene til de allerede bestaaende territoriale Forhold; men man vilde ganske vist kun være lidet tjent med at have fulgt dette

som Regel i nærværende Tilfælde, og naar han som Ubefaling for at følge Amtsinddelingen henviste til, hvorledes der da mere vilde blive taget Hensyn til de locale Interesser, samt at Ublaanene vilde blive bedre fordeelte, erkjender jeg vistnok — skjøndt jeg er enig med den høitærede Justitsminister i, at det ikke kan være Hovedsynspunktet — at det er af Betydning, at Pengene saavidt muligt ublaanes til de Kredse, hvorfra de ere komne; men dette kan meget let skee paa den Maade, hvorpaa Lovudkastet er ordnet. Deri er det vel kun sagt, at det skal skee „saavidt muligt“, men jeg vil spørge, om det altid er rigtigt at opstille en bestemt Regel uden at lade den finde sin Udtagelse gennem Udtryk, der ikke ere saa aldeles bestemte. Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at man skal ublaane Penge uden at tage Hensyn til Andet end den høist mulige Sikkerhed, der kan faaes, da er selve dette Udtryk „høist mulige“ meget tvivlsomt og altid af en meget elastisk Betskaffenhed, og jeg troer, at der let vil findes en Modstrid heri med hans tidligere Ytringer, idet der da ikke vil have Sikkerhed for, at Pengene gennem Laanene vilde blive fordeelte ligelig over det hele Amt. Skal Hensynet til den høist mulige Sikkerhed gjøre Udslaget, vilde mange Gange de Tiendomme, hvori Laanene skee, samles paa et enkelt Sted. Der var forøvrigt i den ærede Rigsdagsmands Foredrag flere Ting, som kunde give Anledning til Bemærkninger, men jeg troer ikke, at de vilde være af særdeles Betydning for Sagens endelige Afgjørelse, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved dem. Der er imidlertid idag fremkommet et Punkt, som forekommer mig at have stor Betydning; det blev fremdraget af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann); det blev gjentaget i stærkere og meget flaaende Udtryk af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og det gik ud paa at bringe os — jeg skal blive staaende ved det sidstnævnte ærede Medlems Udtryk — „ud af vor usrie borgerlige Tilstand“. Dette Forslag — som jeg oprigtig talt ikke synes behøvede saa stærke Udtryk — dreiede sig om at indrømme en større Ret for Familien til at kunne tage Be-